

LOIS PEREIRO. LETRAS GALEGAS 2011

Lois Sánchez Pereiro, mais coñecido como Lois Pereiro, foi escritor e poeta español en língua galega. Naceu en Monforte de Lemos en 1958 e morreu Na Coruña o 24 de maio de 1996.

Cando tiña 17 anos viaxou a Madrid para continuar os seus estudos. Alá colaborou, xunto a Anton Patiño, Manuel Rivas e Xosé Manuel Pereiro, na revista Loia. De volta a Galicia, entrou en contacto con un grupo de poetas entre os que figuraban escritores como Xavier Seoane, Francisco Salinas, Xulio Valcárcel ou Manuel Rivas.

A sua obra figurou en varias antoloxías como De amor e desamor (1984) e De amor e desamor II (1985), e colaborou activamente na revista Luzes de Galiza, onde se publicarian en 1997 os oito primeiros capítulos do seu romance inconcluso Náufragos do Paraíso.

Publicou dous poemarios en vida, Poemas 1981/1991 (1992) e Poesía última de amor e enfermedade (1995). Tras a súa morte en 1996, Poemas para unha Loia, que recolle obras da súa etapa madrileña, publicadas na revista Loia, e que inclue o ensaio Modesta proposición para renunciar a facer xirar a roda hidráulica dunha cíclica historia universal dá infamia.

Enfermo de SIDA, Lois Pereiro faleceu o 17 de maio de 1996 a causa do envenenamento por aceite de colza desnaturalizado, o mesmo día que se coñeceu a sentenza.

Nos últimos anos reivindicouse a candidatura para o Día das Letras Galegas deste poeta monfortino tan relevante na literatura galega moderna, pero tan descuidado institucionalmente, a pesares de contar cun grande apoio e lembranza tanto popular como intelectual. Tras varios anos nos que o seu nome soaba como firme candidato, foi finalmente eleito pola Real Academia Galega para o Día das Letras Galegas 2011.

Como mostra da crudeza e nudez da súa poesía, sirva este célebre parágrafo dun dos seus poemas, epitafio gravado en

pedra na súa tumba en Santa Cristina de Viso (O Incio):

"Cuspídeme enriba cando pasedes por diante dó lugar onde eu repouse, enviando-me unha húmida mensaxe de vida e de furia necesaria".

A Academia aprecia na súa poesía "evidentes pegadas expresionistas, referencias á literatura xermánica e certos trazos de contracultura". A RAG sinala asimismo que Pereiro cultivou desde os seus inicios "unha imaxe e unha estética que fixeron del un autor de culto. Cartografiou como ningún o labirinto do mundo contemporáneo conciliando para tal fin o individualismo escéptico coa tradición demoledora do expresionismo centroeuropéo".

